

Els germans de Sant Joan de Déu deixen Manresa

Dij, 30/09/2021 per Josep-Miquel Bausset

[Del santuari estant](#)

Aquest mes de setembre els Germans de Sant Joan de Déu deixaran Manresa, després de 89 anys de presència a l'Hospital. La *"realitat social"*, com deien els dos últims membres de l'Orde Hospitalari, Joan Esparza i Jesús Pineda, i la manca de vocacions, ha fet que els Germans de Sant Joan de Déu hagin de deixar Manresa.

Afables i senzills, des que el 1932 es va crear el sanatori per a nens amb poliomielitis i tuberculosi, aquests religiosos han estat uns homes sempre a punt a fer el bé i sol·lícits en l'atenció als malalts.

Degut als anys que vaig ser infermer de Montserrat, he conegut molts dels Germans de Sant Joan de Déu: Salvador, Josep, Santi, Joan Manel, Narcís, Javier, Joan.... Les estades a Sant Joan de Déu, tot acompanyant els monjos malalts, em va ajudar a copsar la delicadesa d'aquests germans, que amb el somriure i la paraula mesurada i oportuna, sempre estaven atents a les necessitats dels altres. Per això en el seu servei d'acompanyament espiritual i religiós, els Germans de Sant Joan de Déu feien que l'estada a l'hospital fos sempre, malgrat el trasbals d'un infart o d'una fractura de fèmur d'un monjo, un temps per humanitzar la fragilitat i la feblesa dels malalts. Aquests religiosos també ens acollien fraternalment als monjos al seu menjador, quan acompanyaven els malalts de Montserrat ingressats a l'hospital. Aquesta sol·licitud fraterna i la sensibilitat dels Germans de Manresa, era un signe de la comunió que hi ha entre ambdues comunitats.

Al llarg dels anys que vaig ser infermer de Montserrat, sempre he trobat en la comunitat dels Germans de Sant Joan de Déu de Manresa, homes de Déu, sensibles al sofriment dels més necessitats i acollidors en la fraternitat.

Amb senzillesa i joia renovada, els Germans de Sant Joan de Déu de Manresa han seguit el carisma de servei de l'obra apostòlica de Sant Joan de Déu, un portuguès

pelegrí pels camins d'Europa, fins que a Granada va descobrir la missió que Déu li confiava: atendre els malalts.

Després de 89 anys de treball en la pastoral sanitària a l'Hospital Sant Joan de Déu de Manresa, aquests homes, amb la bata blanca i el somriure als llavis, mostren en la faç i en el cor la seva passió per l'Evangeli i com el bon samarità, saben acollir i atendre tots aquells que, degut a la fragilitat de la vida, es troben en la malaltia.

La ciutat de Manresa i el Bages sempre recordarà el servei abnegat d'aquests religiosos, que han sabut servir amb vocació samaritana, i per tant, hospitalària, al llarg de 89 anys, els malalts ingressats a l'hospital Sant Joan de Déu. Quan la fragilitat de la malaltia ens fa més vulnerables, és important tenir al costat unes persones que, com el bon samarità, ungeixen les ferides del cos i del cor amb l'oli de la misericòrdia i el vi de la caritat, tot infontent als malalts i als seus familiars, coratge i esperança. Com han fet durant tants anys aquests religiosos a Manresa.

El diumenge 19, tot comentant l'Evangeli d'aquell dia, i com si el papa estigués pensant en els religiosos de Manresa, Francesc deia: *"Avui en dia la paraula "servei" sembla estar una mica descolorida, desgastada per l'ús que en fem d'ella. Però a l'Evangeli té un significat precís i concret. Servir no és una expressió de cortesia: és fer com Jesús, que resumint la seva vida en poques paraules, va dir que havia vingut "no a ser servit sinó a servir" (Mc 10:45)".* I el papa continuava així: *"La nostra fidelitat al Senyor depèn de la nostra voluntat de servir".* I com han fet els Germans de Sant Joan de Déu de Manresa, *"Quan més servim, més sentim la presència de Déu. Especialment quan servim els qui no tenen res"* (Religió Digital, 19 de setembre de 2021).

En el seu viatge a Centre Europa, aquest mes de setembre, el papa Francesc deia: *"Jesús us espera allà on hi ha fragilitat, no comoditat; on hi ha servei, no poder; on és possible encarnar-se, no buscar sentir-se satisfet"*. Aquesta ha estat la missió i la tasca del Germans de Sant Joan de Déu que, durant 89 anys a Manresa, han estat servidors de la fragilitat.